

Слава Харишеве капеле у Земуну - Епископ Иларион: Волимо онолико колико смо спремни да страдамо (ФОТО/ВИДЕО)

Мучеништво је у грчком језику реч за сведочење, сведочанство је исто као и мучеништво. Заправо ту смо на граници када можемо да сведочимо о Богу, када можемо да сведочимо о Царству Небеском. Тако да не може да сведочи о Царству Небеском онај који није страдао. Страдање је оно право познање, страдање је заједништво, а да би постојало заједништво за то заједништво мора да се страда. Живљење у заједници, живљење љубављу у другоме, за другога, кроз другога изискује страдање и љубав се мери искључиво страдањем. Волиш онолико колико си спреман да страдаш, рекао је Епископ Иларион у беседи, 8. новембра 2023. године.

Са благословом Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија, Његово Преосвештенство Епископ новобрдски г. Иларион служио је свету архијерејску Литургију на празник Светог великомученика Димитрија, 8. новембра 2023. године у Харишевој капели посвећеној овом светитељу у Земуну.

Епископу Илариону саслуживало је свештенство и ђаконство Архиепископије

београдско-карловачке, у молитвеном присуству верног народа Божјег.

Поучавајући сабране беседом, Преосвећени Епископ је рекао да је мучеништво, односно сведочење Живога Бога капија кроз коју сви треба да прођемо, па макар она била и она предсмртна агонија да човек поживи цео живот свој лагано и у благостању без неких већих потреса и мука, што је малтене немогуће, али тај потрес и мука, тај потрес када се душа одваја од тела је довољно мучеништво за цео живот. То нас све очекује, а видите да је то мучеништво, у грчком језику реч за сведочење, сведочанство је исто као и мучеништво. Заправо ту смо на граници када можемо да сведочимо о Богу, када можемо да сведочимо о Царству Небеском. Тако да не може да сведочи о Царству Небеском онај који није страдао. Страдање је оно право познање, страдање је заједништво, а да би постојало заједништво за то заједништво мора да се страда. Живљење у заједници, живљење љубављу у другоме, за другога, кроз другога изискује страдање и љубав се мери искључиво страдањем. Волиш онолико колико си спреман да страдаш.

На крају свете Литургије, освештани су славски дарови поводом славе капеле.

th: 0px;

Свети великомученик Димитрије

Овај славни и чудотворни светитељ роди се у граду Солуну од родитеља благородних и благочестивих. Измољен од Бога од бездетних родитеља Димитрије беше јединац син њихов, због чега би с великом пажњом однегован и васпитан. Његов отац беше војвода солунски; па кад му отац умре, цар постави Димитрија за војводу на место оца. Поставивши га за војводу, христорборни цар Максимијан нарочито му препоручи да гони и истребљује хришћане у Солуну. Но Димитрије не само не послуша цара, него, напротив, јавно исповедаше и проповедаше Христа Господа у граду Солуну. Чувши то цар веома се огорчи на Димитрија, па када се једном враћаше из рата против Сармата, цар Максимијан сврати у Солун нарочито, да ствар испита. Призва, дакле, цар Димитрија војводу и испитиваше га о вери. Димитрије јавно пред царем призва да је хришћанин, и уз то још изобличи царско идолопоклонство. Разјарени цар баци Димитрија у тамницу. Знајући шта га чека, Димитрије уручи све своје имање своме верном послушнику Лупу, да разда сиротињи, и оде у тамницу весео, што му предстојаше страдање за Христа Господа. У тамници му се јави ангел Божји и рече му: „Мир ти, страдалче Христов, мужај се и крепи се!“ После неколико дана посла цар војнике у тамницу да убију Димитрија. Војници нађоше светитеља Божјег на молитви, и избодоше га копљем. Тело његово узеше хришћани потајно и сахранише чесно. Из тела страдалца Христова потече целебно миро, којим се многи болесници излечише. Ускоро над моштима би подигнута мала црква. Неки велмож илирски Леонтије бежаше болестан од неизлечиве болести. Он притече моштима св. Димитрија с молитвом, и би потпуно исцељен. Из благодарности подиже Леонтије много већу цркву наместо старе. Светитељ

му се јави у два маха. Када цар Јустинијан хтеде пренети мошти светитељеве из Солуна у Цариград, искочише пламене искре од гроба и чу се глас: „Станите, и не дирајте!” И тако мошти св. Димитрија осташе заувек у Солуну. Као заштитник Солуна св. Димитрије много се пута јављао и много пута спасао Солун од велике беде. Чудесима његовим броја нема. Св. Димитрија сматрају Руси покровитељем Сибира, који је освојен и Русији присвојен 26. октобра 1581. год.

tvhram.rs